

Příklad 1.

Ukažte, jak pomocí RAMu zapíšete podmínky, cykly.

Příklad 2.

Naprogramujte na RAMu třídění počítáním. V buňce 0 najdete délku seznamu n , buňky $1, \dots, n$ pak obsahují jednotlivé prvky seznamu. Ostatní buňky obsahují nedefinovanou hodnotu. Všechna čísla jsou nezáporná, ale nejsou nijak omezená.

Jakou časovou složitost (ať už počet instrukcí přímý i následnou asymptotickou) má tento algoritmus? Co prostorová složitost?

Jak se situace změní, pokud povolíme i záporná čísla v poli?

Příklad 3.

Jak byste na RAMu naprogramovali volání funkce?

Příklad 4.

Musí platit, že prostorová složitost RAMu je shora omezená časovou?

Příklad 5.

Jak se změní odpověď na předchozí otázku, pokud změním definici prostorové složitosti jako počet různých buněk:

- do kterých jsme někdy něco zapsali
- ze kterých jsme někdy něco přečetli
- ke kterým jsme někdy přistoupili

Příklad 6.

Mějme program v RAMu, kde dopředu na základě vstupu velikosti n umíme v čase $\mathcal{O}(f(n))$ a v konstantním prostoru určit, že všechna používaná čísla budou v rozsahu $0, \dots, m$. Na základě toho ukažte, jak tento program převedete na jiný program, který kromě vstupu využije $\mathcal{O}(1)$ buněk.

Zkuste nejprve vymyslet, jak zakódovat buňky, a potom pro jednotlivé instrukce ukázat, jak pracovat s tímto kódováním.

Příklad 7.

Uvažme model časové složitosti, kde máme neomezená čísla a jednotkovou cenu všech instrukcí.

Jak se asymptoticky změní časová složitost programu, jestliže původně byla $\mathcal{O}(g(n))$, pokud použijeme předchozí převod?

Příklad 8.

Rozmyslete si, jak na RAMu napsat program, který potřebuje více různých polí, jejichž velikost dopředu neznáme.